

معلمی با جعبه‌ای در دست وارد کلاس شد و جعبه را روی میز گذاشت. بدون هیچ کلمه‌ای، یک ظرف شیشه‌ای بزرگ و چند سنگ بزرگ از داخل جعبه برداشت و تا جایی که ظرف گنجایش داشت سنگ بزرگ داخل ظرف گذاشت. سپس از شاگردان خود پرسید: آیا این ظرف پر است؟ همه شاگردان گفتند: بله.

سپس معلم مقداری سنگ‌ریزه از داخل جعبه برداشت و آنها را به داخل ظرف ریخت و ظرف را به آرامی تکان داد. سنگ‌ریزه‌ها در بین مناطق باز بین سنگ‌های بزرگ قرار گرفتند. این کار را تکرار کرد تا دیگر سنگ‌ریزه‌ای جا نشود.

دوباره از شاگردان پرسید: آیا ظرف پر است؟

شاگردان با تعجب گفتند: بله. دوباره معلم ظرفی از شن را از داخل جعبه بیرون آورد و داخل ظرف شیشه‌ای ریخت و ماسه‌ها همه جاهای خالی را پر کردند.

معلم یکبار دیگر پرسید: آیا ظرف پر است؟

شاگردان یکصدا گفتند: بله.

معلم یک بطری آب از داخل جعبه بیرون آورد و روی همه محتویات داخل ظرف شیشه‌ای خالی کرد و گفت: حالا ظرف پر است.

سپس پرسید: می‌دانید مفهوم این نمایش چیست؟ این شیشه و محتویات آن نمایی از زندگی شماست.

اگر سنگ‌های بزرگ را اول نگذارید، هیچ وقت فرصت پرداختن به آن‌ها را نخواهید یافت. سنگ‌های بزرگ مهم‌ترین چیزها در زندگی شما هستند: خدا، خانواده، فرزندان، سلامتی، دوستان و علایق. چیزهایی که اگر همه چیزهای دیگر نباشند ولی این‌ها باقی بمانند، باز زندگی‌تان پای برجا خواهد بود. به یاد داشته باشید که ابتدا این سنگ‌ها را بگذارید، در غیر این صورت هیچ گاه به آنها دست نخواهید یافت.

اما سنگ‌ریزه‌ها سایر چیزهای قابل اهمیت هستند مثل: تحصیل، کار، خانه و ماشین. شن‌ها هم سایر چیزها هستند: مسائل خیلی ساده.

معلم ادامه داد: اگر با کارهای کوچک (شن و آب) خود را خسته کنید، زندگی خود را با کارهای کوچکی که اهمیت زیادی ندارند پر می‌کنید و هیچ گاه وقت کافی و مفید برای کارهای بزرگ و مهم (سنگ‌های بزرگ) نخواهید داشت.

اول سنگ‌های بزرگ را در نظر داشته باشید، چیزهایی که واقعاً برایتان اهمیت دارند.